

'Politiek ontwricht de zorg met loze beloften en slogans'

TJEERD AGEMA
ROTTERDAM

Na de verschrikkelijke dood van het Maasmeisje Géssica in 2006 was voor Rotterdam een ding duidelijk: de zorg voor kwetsbare kinderen moest voortaan beter worden aangepakt. Volgens de gemeente is dat gelukt, maar RIAGG-directeur Jos Lamé vindt dat een moloch is opgetuigd. De relatie tussen hem en de gemeente staat op scherp nu de subsidie voor de RIAGG is stopgezet.

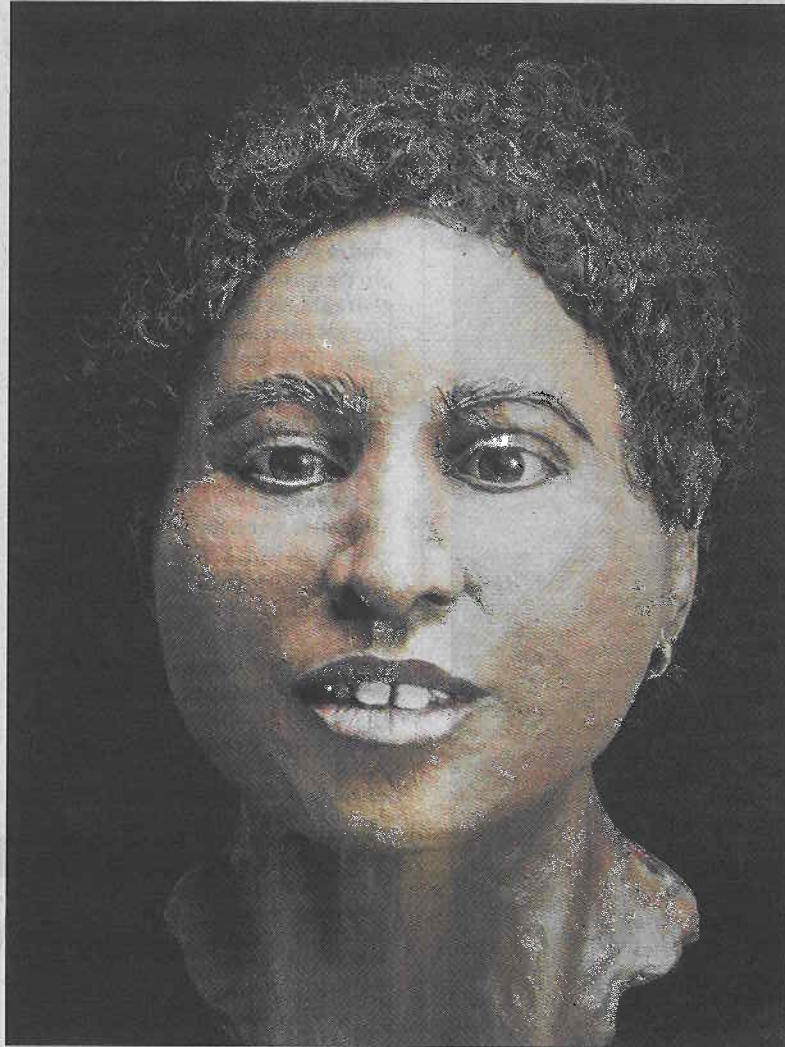
Even terughalen: bij het ontwrichte gezin van Géssica waren zo'n 15 hulpverleners betrokken. „En niemand die kon voorkomen dat ze desondanks ontglipte,” zei de Rotterdamse wethouder Leonard Geluk vorige week in een debat met Jos Lamé, directeur van de Rotterdamse RIAGG (de belangrijkste instelling voor de geestelijke gezondheidszorg). Géssica verdween en werd een tijd later in stukken gehakt in de Nieuwe Maas teruggevonden.

Wat dé les was voor Geluk: hulpverleners moeten informatie veel meer delen en duidelijk weten wie wat doet. De gruwelijke dood van het drie weken oude baby'tje Talysa in 2007 bevestigde hem daar nog eens in. Ook in dat gezin bleken zo'n tien hulpverlenende instanties vooralslang elkaar heen te werken.

En dus maakte Geluk haast met wat het Elektronisch Kind Dossier is gaan heten. In dat digitale systeem kunnen tal van instellingen melden dat er iets niet in orde is met een kind. Zo kan, in theorie althans, nooit meer iemand ontgaan dat er wat aan de hand is.

En Geluks collega, Jantine Kriens, tuigde tegelijkertijd een *meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling* op. Tientallen organisaties en instellingen in de stad tekenden ervoor dat bij het geringste vermoeden van mishandeling, een melding wordt gedaan. Iedereen zette zijn handtekening, behalve de RIAGG. Tot woede van Kriens en Geluk.

Lamé vindt dat de politiek helemaal niet is toegerust om meldcodes te maken of elektronische kind-

Het Maasmeisje Géssica. FOTO ANP

dossiers op te tuigen. „Laat dat aan de professionals over. Die zijn veel beter toegerust. Nu bouwen mensen die er het minst van weten machine-achtige systemen waarin de klant en de hulpverlener niet meer dan een radertje zijn. Dat is niet goed voor de klant en niet goed voor de hulpverlener.” Tijdens het debat sprak Lamé snerend over het Systeem Geluk.

De voorman van de RIAGG vindt: „De Rotterdamse politiek ontwricht de zorg met loze beloften, zoals de slogan 'nooit meer Géssica.'” Ook Geluks gezegde 'Ieder kind wint' noemt Lamé gebakken lucht.

Volgens Lamé is nooit hardgemaakt dat informatie delen, zoals in

het Elektronisch Kind Dossier en bij de meldcode, echt helpt. „Het is zo onwetenschappelijk om te zeggen dat samenwerking geholpen zou hebben in het geval van het Maasmeisje.”

En, zo vervolgt Lamé, er worden allang bergen informatie uitgewisseld tussen hulpverleners. „Die mensen vinden elkaar echt wel. Tenminste; zolang de wethouder niet steeds instellingen onderwerpt aan reorganisaties. Professionals worden doodgegooid met steeds nieuwe regelgeving. Als er al een code moet komen, laat hen die dan maken. Zij kennen de materie, de politiek niet.”

„Wethouder Kriens overschrijdt een grens nu ze de subsidie aan de

Tot nu toe

- Het conflict tussen Jos Lamé en de gemeente ontstaat afgelopen jaar wanneer hij als RIAGG-directeur samen met Jeugdzorg Rotterdam fulmineert tegen het Elektronisch Kind Dossier van de Rotterdamse wethouder Leonard Geluk. 'Stalinistisch' en 'megalomaan' zijn termen die Lamé bezigt.
- Er zijn raadsleden die aandringen op het ontslag van Lamé, maar zover komt het niet.
- Als enige grote instelling in Rotterdam tekent de RIAGG de Meldcode Huiselijk Geweld, een initiatief van wethouder Jantine Kriens, niet. De verhoudingen komen daardoor verder onder druk te staan.
- Afgelopen week blijkt tijdens een debat over nut en noodzaak van attributen als het kinddossier en de meldcode dat de strijdbijl tussen de gemeente en Lamé allerminst is begraven.
- De sluimerende ruzie komt eergisteren tot uitbarsting als Kriens Lamé vóór de keuze stelt: de meldcode tekenen of de subsidie inleveren. Lamé kiest voor het laatste. Daarmee is de ruzie compleet, zeker omdat de RIAGG aangeeft naar de rechter te willen stappen om de stopgezette subsidie terug te krijgen.

RIAGG staakt omdat ik mijn handtekening niet onder de meldcode zet. Het gaat bij ons om 4 ton en dat is 2 procent van de totale begroting. Wij kunnen wel zonder, maar ik snap nu wel dat andere instanties wel hebben getekend.”

Vanzelfsprekend kijken Kriens en Geluk er heel anders tegenaan. Volgens Geluk zijn het juist de psychiaters zoals bij de RIAGG die met hun rug naar de samenleving staan. „Wat wij willen is de kans op nieuwe Géssica's kleiner maken. En over de meldcode huiselijk geweld: ik berust er niet in dat tienduizenden mensen thuis kapot gaan door geweld. Gelukkig is bijna iedereen dat met ons eens, behalve Lamé.”